

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Bartos és Pathy-Nagy Ügyvédi Iroda tagjaként eljáró dr. Pathy-Nagy László ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - dr. Hrabéczy Miklós ügyvéd által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyhez fűződő jogsértés megállapítása iránt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2010. június 22. napján kelt 12.P.22.688/2008/14. számú ítélete ellen a felperes részéről 15. sorszám alatt előterjesztett és 17. sorszám alatt megindokolt fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg - 15 napon belül - az alperesnek 10.000 (Tízezer) forint plusz áfa összegű fellebbezési eljárási költséget, míg az államnak - felhívásra - 30.000 (Harmincezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes 2002. és 2008. között ... város gyámhatósága főtanácsosaként a gondnoksági ügyek vagyoni vonatkozásaival foglalkozó köztisztviselő volt.

Az alperes a ... szám alatti ingatlan tekintetében használati díj megfizetése iránt indított pert volt házastársa ellen. Az eljárásban jogi képviselője útján előterjesztett beadványában az alperes előadta, hogy őt a gyámhatóság képviselésében a felperes és ... érthetetlen és megmagyarázhatatlan oknál fogva meg- akadályozták abban, hogy az ingatlan műszaki állapotát felmérje. Utalt arra, hogy amennyiben a korábbi szakvéleményhez képest a felülepítmény állapotában értékvesztés következett be az nem az ő, hanem az ő házastársa, ... és az ő jogán az ingatlant használó, hasznosító ... mulasztására vezethető vissza. Az alperes volt házastársa gondnokság alatt áll, hivatásos gondnoka ... volt.

Az alperesi beadvány előzménye az volt, hogy 2006. június 5-én, amikor az alperes egy, az ingatlan iránt érdeklődő személlyel a helyszínen járt, megjelent ott a felperes, valamint ... gondnoka, és a gyámhatóság jogi képviselőjeként A ... által ezt követően kezdeményezett birtokvédelmi eljárás annak megállapításával zárult: azzal, hogy 2006. június 25-én az alperes az ingatlanra behatolt, birtokháborítást követett el.

A felperes kerestében megállapítani kérte, hogy az alperes a használati díj iránt folyó perben előterjesztett beadványában annak állításával, hogy a felperes használta, hasznosította az ingatlant és abban kárt okozott, illetve, hogy megakadályozta a műszaki állapot felmérését, megsértette a felperes jóhírnevét. A jogsértés miatt az alperest elégtétel adására, valamint 500.000 forint nem vagyoni kártérítés és annak 2006. szeptember 20-tól járó kamatai megfizetésére kérte kötelezni. Előadta, hogy az általa sérelmezett, valótlan kijelentésekből arra lehet következtetni, hogy a felperes köztisztviselőként a munkáját jogszabálysértően végezte, ez pedig a felperes jóhírnevét sérti. A beadvány a gyámhatóság jogi képviselője révén jutott el a felpereshez és ismertté vált a hivatal dolgozói között is, és ugyan a felperes megítélését gyámhatósági tevékenységével összefüggésben nem befolyásolta hátrányosan, lelkészi munkájára azonban kihat. Utalt arra, hogy a beadványban az alperes vélhetően összekeverte őt ... gondnokának személyével, ezért került az ő neve a beadványba. Előadta, hogy az ingatlant nem használta, nem hasznosította és nem mondott olyat az alperesnek, hogy hagyja el az ingatlant.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a per tárgyává tett kijelentésében csak feltételesen hivatkozott az ingatlan értékének csökkenésére, feltételes közlés alapján jogsértés megállapításának sem lehet helye. Kizárja a jogsértés megállapítását az is, hogy a sérelmezett közlés megtételére bírósági eljárás keretei között, egy perirat részeként került sor, és ahhoz semmilyen többlettényállás nem kapcsolódott. Azzal érvelt, hogy a személyiségi jogsértés megvalósulásához a valótlan tény híresztelése is szükséges, a jelen esetben azonban erre nem került sor, az alperes a peres eljárás keretei között maradvá terjesztette elő beadványát.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy felhívásra az államnak fizessen meg 30.000 forint eljárási illetéket, míg 15 napon belül az alperes javára 30.000 forint perköltséget. Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában kifejtette, hogy a Ptk. 78. §-a szempontjából a jogsértés megállapításának nem feltétele a széleskörű terjesztés, ugyanakkor önmagában hatósági eljárás kezdeményezése személyiségi jogi védelmet nem alapoz meg, még akkor sem, ha az eljárás eredménytelen marad. Az a tényállítás, hogy a felperes használta vagy hasznosította volna az ingatlant, valótlannak bizonyult, de nem sérti a felperest, emellett a felperes maga nyilatkozott úgy, hogy a közlés vélhetőleg nem rá, hanem ...ra vonatkozik. A beadvány nem tartalmaz olyan közlést, hogy a felperes az ingatlan állagában kárt okozott, a feltételes módon megfogalmazott kijelentés tényállításnak nem tekinthető, így a jóhírnév megsértése megállapítására nincs lehetőség. Mindezek alapján sem az objektív, sem a

szubjektív jogkövetkezmények alkalmazására nem volt lehetőség. A nem vagyoni kárigény tekintetében az elsőfokú bíróság rámutatott: a felperes maga adta elő hogy gyámhivatali alkalmazottai körében megítélése nem változott, így e vonatkozásban nem vagyoni kártérítésre nincs lehetőség, lelkeszi tevékenységére vonatkozó hátrányt pedig a felperes nem igazolt. A felperes által indítványozott tanúkihallgatás olyan eseményre irányult, amelyet módosított keresetében a felperes nem sérelmezett, ezért a bizonyítás foganatosítását az elsőfokú bíróság mellőzte.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes élt fellebbezéssel, annak megváltoztatásával a keresetnek történő helyt adást kérve. Érvelése szerint az alperes maga sem vitatta, hogy használati díj megfizetése iránt folyamatban volt perben előterjesztett beadványában az ingatlan használatával, hasznosításával kapcsolatos kijelentése nem nyugszik valós tényeken. Téves az alperesi közlések feltevésésként való minősítése is, mert a kijelentés az értékvesztés vonatkozásában ugyan feltételezés, de a felperes általi használatot, hasznosítást tényként rögzíti. A valótlan kijelentés alkalmas volt arra, hogy a felperes gyámhivatali munkavégzését úgy állítsa be, mintha az a jogszabályokkal ellentétes és visszaélésszerű volna, tartalma attól függetlenül sértő volt, hogy a felperesben felmerült a téves névmegjelölés lehetősége.

Az alperes ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyására irányult.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a kereset elbírálásához szükséges mértékben feltárta, a Fővárosi Ítéltábla arra alapított jogi következtetéseivel egyetértett. Kifejezetten a fellebbezésben foglaltakra tekintettel emeli ki a Fővárosi Ítéltábla a következőket:

A Ptk. 78. § (1) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is. A (2) bekezdés értelmében a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel.

Helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság akként, hogy a sérelmezett alperesi kijelentések sértő tartalmát az adott körülmények között nem lehetett megállapítani: az alperes az ingatlannal kapcsolatos perben arra hivatkozott, hogy nincs lehetősége az ingatlannal foglalkozni, azt a házastársa, illetve - gondnokolt mivoltára figyelemmel - a képviselőjében eljárni jogosultak teszik meg. A kijelentés ténszerűen igaz: a gondnokolt helyett a gyámhatóság - személy szerint a gondnok - hasznosítja a gondnokolt személy ingatlanát, azaz az alperes a gyámhatóság munkájára utalt, a gondnok személyével kapcsolatos félreértést pedig a felperes is érzékelte. Ilyen értelemben a per tárgyává tett kijelentések az adott per keretei között maradók - a perbeli ingatlan műszaki állapotára vonatkozó - kritikát tartalmaztak az ellenérdekű fél képviselőjének tevékenységével szemben, ennél fogva azok személyiségi jogsértés megállapítására nem vezethetnek.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes eredménytelenül fellebbezett, ezért a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperesnek a jogi képviselettel felmerült, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdéseiben foglaltak szerint a végzett munkával arányosan, a 4/A. § alapján az áfára is figyelemmel megállapított ügyvédi munkadíjból álló fellebbezési eljárási költséget. Az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja szerinti fellebbezési eljárási illetéket a felperes a Pp. hivatkozott rendelkezése alapján, a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és a 15. § (1) és (3) bekezdése szerint köteles megfizetni.

Budapest, 2011. január 19.

Dr. Sághy Mária s.k.
a tanács elnöke

Dr. Varga Edit s.k.
előadó bíró

Dr. Kincses Attila s.k.
bíró